

سوره سبا (۳۴)

مکی و شامل پنجاه و چهار آیه
به نام خداوند بخشنده مهربان

ستایش و بزرگداشت فقط اختصاص به خدا دارد که هر چه در آسمانها و هر چه در زمین است مال اوست، و در آخرت هم ستایش اختصاص به او دارد، و او حکیم و آگاه است. (۱)
آنچه در زمین فرو می‌رود، و آنچه از آن بیرون می‌آید، و آنچه از آسمان پایین می‌آید و آنچه در آن بالا می‌رود را می‌داند، و مهربان و آمرزنده است. (۲)

افراد بی‌ایمان گفتند: قیامت برای ما نخواهد آمد. بگو: به خداوندم که غیب را می‌داند قسم که سراغ شما خواهد آمد، و به اندازه ذره‌ای نه در آسمانها و نه در زمین از او مخفی نیست، و کوچک‌تر و بزرگ‌تری از آن وجود ندارد مگر این‌که در کتابی روشن ثبت است. (۳)
تابه کسانی که ایمان آوردند و عمل درست کردند پاداش دهد. آن‌ها آمرزش و روزی پرارزشی دارند. (۴)

کسانی که سعی در باطل جلوه دادن آیات ما کردند تا ما را عاجز کنند، عذابی پردرد دارند. (۵)
دانشمندان متوجه هستند که قرآنی که از خداوندت به تو نازل شده حق است، و به راه خداوند توانا و ستوده راهنمایی می‌کند. (۶)

کفار گفتند: آیا مردی را به شما نشان بدهیم که به شما خبر می‌دهد که وقتی از هم متلاشی شدید دوباره در خلقت جدیدی در خواهید آمد؟ (۷)

(می‌گویند: او) دروغ‌هایی را به هم بافته و از قول خدا می‌گوید یا دیوانه است. این‌طور نیست، بلکه کسانی که به آخرت ایمان ندارند در عذاب و گمراهی زیادی هستند. (۸)

آیا متوجه آسمان و زمینی که جلوی آن‌ها و پشت سرشان است نشده‌اند؟ اگر بخواهیم آن‌ها را در زمین فرو می‌بریم یا سنگ‌هایی از آسمان بر سرشان می‌اندازیم. در این امور قطعاً نشانه‌ای برای هر بنده توبه‌کننده‌ای وجود دارد. (۹)

ما از طرف خودمان به داود برتری دادیم، (و گفتیم:) ای کوه‌ها و ای پرندگان با او هم‌صدا شوید. و آهن را برای او نرم کردیم، (۱۰)

(و گفتیم:) زره بساز و حلقه‌های آن را درست اندازه‌گیری کن، و کار صحیح بکنید. من کارهایی را که می‌کنید می‌بینم. (۱۱)

و باد را رام سلیمان کردیم که رفتن صبحگاه آن به اندازه یک ماه بود و برگشت شبانه‌اش به اندازه راه یک ماهه، و چشمه مس را برای او روان ساختیم، و عده‌ای از جنی‌ها به فرمان خداوندش پیش او کار می‌کردند. به هر کدام از آن‌ها که از دستور ما سرپیچی می‌کرد، عذاب آتش سوزان را می‌چشانیدیم. (۱۲)

برای او هر چه می‌خواست، از پرستشگاه‌ها و مجسمه‌ها و کاسه‌های بزرگ مثل حوض و دیگ‌های بزرگ به زمین چسبیده، می‌ساختند. ای آل داود، شکرگزاری کنید که عده کمی از بندگان من شکرگزار هستند. (۱۳)

چون مرگ او را مقرر داشتیم، فقط موریانهای که عصای او را می‌خورد افراد را بر مرگش آگاه

ساخت. چون افتاد، جنیان دانستند که مرده. اگر غیب می‌دانستند در عذاب خفت‌آور نمی‌ماندند. (۱۴)

برای مردم سبا در منازلشان نشانه‌ای وجود داشت. دو باغ در طرف راست و چپ داشتند. گفتیم: از روزی خداوندتان بخورید و شکر او را به جا آورید، در سرزمینی پاک و خداوندی آمرزنده. (۱۵)

آن‌ها قبول نکردند، بنابراین سیل بنیان‌کن را بر آن‌ها فرستادیم. باغ‌هایشان را به دوباغی که میوه‌های تلخ و شورگز و مقدار کمی سدر داشت تبدیل کردیم. (۱۶)

این مجازات به سبب کفرشان بود. آیا غیر از این است که ما افراد حق‌ناشناس را مجازات می‌کنیم؟ (۱۷)

بین آن‌ها و شهرهایی که به آن‌ها برکت داده بودیم شهرهایی نزدیک به هم قرار دادیم و رفت و آمد میان آن‌ها را مقرر کردیم. گفتیم: در آن‌ها شب‌ها و روزها با آرامش خیال رفت و آمد کنید. (۱۸)

گفتند: خداوند، بین سفرهای ما فاصله بیانداز و به خودشان ظلم کردند. آن‌ها را موضوع صحبت افراد ساختیم و آن‌ها را به طور کامل پراکنده کردیم. در این کار عبرتی برای هر فرد صبور و سپاسگزار وجود دارد. (۱۹)

شیطان گمانش را در مورد آن‌ها ثابت کرد. آن‌ها از شیطان پیروی کردند، غیر از عده‌ای از افراد باایمان. (۲۰)

شیطان تسلطی بر آن‌ها نداشت، این کار برای این است که کسی را که به آخرت ایمان دارد از کسی که شك دارد تشخیص بدهیم. خداوند تو حافظ هر چیزی است. (۲۱)

بگو: کسانی را که غیر از خدا کاره‌ای حساب می‌کنید به كمك بخوانید. آن‌ها به اندازه ذره‌ای در آسمان‌ها و زمین اختیار چیزی را ندارند و در آن‌ها شرکتی ندارند و کسی از آن‌ها مددکار خدا نیست. (۲۲)

شفاعت پیش خدا فایده‌ای ندارد مگر برای کسی که خودش درباره او اجازه دهد. وقتی که ترس از دل آن‌ها برطرف شود به آن‌ها می‌گویند: خداوند شما چه گفت؟ می‌گویند: حقیقت را گفت، و خدا والا و بزرگ است. (۲۳)

بگو: چه کسی از آسمان‌ها و زمین به شما روزی می‌دهد؟ بگو: خدا. ما یا شما بر هدایت یا گمراهی واضحی هستیم. (۲۴)

بگو: شما درباره گناهانی که ما کرده‌ایم مورد بازخواست قرار نمی‌گیرید، و ما هم درباره کارهایی که شما می‌کنید بازخواست نمی‌شویم. (۲۵)

بگو: صاحب‌اختیارمان همه ما را جمع می‌کند و بین ما به حق قضاوت می‌کند. او قاضی دانایی است. (۲۶)

بگو: کسانی را که شريك خدا ساخته‌اید به من نشان دهید. این‌طور که فکر می‌کنید نیست، بلکه او خدای توانا و حکیم است. (۲۷)

ما تو را برای مژده‌دادن و هشدار دادن به همه مردم فرستاده‌ایم، ولی بیشتر مردم این را نمی‌دانند. (۲۸)

می‌گویند: اگر راست می‌گویید این وعده چه وقت خواهد بود؟ (۲۹)

بگو: برای شما روزی قرار است که ساعتی از آن عقب نمی‌افتید یا از آن جلو نمی‌زنید. (۳۰)
افراد بی‌ایمان گفتند: ما هرگز به این قرآن و به آنچه قبل از آن نازل شده ایمان نمی‌آوریم. کاش
موقعی را که افراد ظالم در مقابل خداوندشان ایستاده‌اند می‌دیدید که بعضی از آن‌ها با برخی
گفتگو می‌کنند، زیردستان به گردنکشان می‌گویند: اگر شما نبودید ما ایمان می‌آوردیم. (۳۱)
گردنکشان به زیردستان می‌گویند: آیا وقتی هدایت برای شما آمد، ما از شما جلوگیری کردیم؟
شما خودتان گناهکار بودید. (۳۲)

زیردستان به گردنکشان می‌گویند: این‌طور نیست، بلکه حقه‌بازی شب و روز شما بود که ما را
مشرك کرد، آن وقتی که به ما امر می‌کردید که منکر خدا شویم و برای او شریکانی بسازیم. و
چون عذاب را ببینند، پشیمانی خود را در دل پنهان می‌کنند، و غل‌ها را به گردن افراد بی‌ایمان
می‌گذاریم. آیا جزایی غیر از جزای کارهایی که می‌کردند به آن‌ها داده می‌شود؟ (۳۳)
ما هیچ پیغمبری را به شهری نفرستادیم مگر این‌که قدرتمندان و ثروتمندان آن گفتند: ما رسالتی
را که شما دارید قبول نداریم. (۳۴)

گفتند: ما مال و فرزند بیشتری داریم و عذاب نخواهیم شد. (۳۵)
بگو: خداوند من رزق (روزی) را برای هر کسی که بخواهد زیاد یا کم می‌کند، ولی بیشتر مردم
این را نمی‌دانند. (۳۶)

مال و فرزند شما چیزی نیست که شما را به ما نزدیک کند، مگر مال و اولاد کسی که ایمان داشته
و عمل درست کرده باشد. آن‌ها به‌خاطر کارهایی که کرده‌اند پاداش دوبرابر دارند و در غرفه‌های
بهشت آسوده‌خاطر هستند. (۳۷)

افرادی که در باطل ساختن آیات ما کوشش می‌کنند در عذاب حاضر می‌شوند. (۳۸)
بگو: خداوند من روزی را برای هر کس از بندگانش که بخواهد زیاد یا کم می‌کند. هر چیزی را
که انفاق کنید، خدا عوض آن را به شما می‌دهد. او بهترین روزی‌دهندگان است. (۳۹)
روزی که خدا همه آن‌ها را جمع می‌کند، به فرشتگان می‌گوید: آیا این‌ها شما را بندگی می‌کردند؟
(۴۰)

فرشتگان می‌گویند: تو پاکی، تو یاور ما هستی، نه آن‌ها. آن‌ها جن‌ها را بندگی می‌کردند و
بیشترشان به جن‌ها ایمان داشتند. (۴۱)

امروز بعضی از شما برای بعضی نفع و ضرری ندارند، و به ظلم‌کنندگان می‌گوییم: عذاب آتشی
را که منکر آن می‌شدید بچشید. (۴۲)

وقتی آیات روشن ما بر آن‌ها خوانده شود، می‌گویند: این مردی است که می‌خواهد شما را از
آنچه پدرانتان می‌پرستیدند باز دارد. و می‌گویند: این حرف‌ها دروغی است که سر هم شده.

کافران وقتی حق برای آن‌ها بیاید می‌گویند: این فقط سحر واضحی است. (۴۳)
ما به آن‌ها کتاب‌هایی نداده بودیم که بخوانند، و قبل از تو کسی را که به آن‌ها هشدار دهد برای
آن‌ها نفرستاده بودیم. (۴۴)

کسانی که قبل از آن‌ها بودند نیز انکار کردند. این‌ها به يك دهم چیزی که به آن‌ها داده بودیم
نرسیده‌اند، آن‌ها پیغمبران مرا انکار کردند، مجازات من چطور بود؟ (۴۵)

بگو: من شما را به يك کار سفارش می‌کنم، که دوتایی یا یکنفره برای خدا بلند شوید و بعد فکر
کنید. رفیق شما دیوانه نیست. او فقط قبل از رسیدن عذاب شدید به شما هشدار می‌دهد. (۴۶)

بگو: هر مزدی که من از شما خواسته‌ام، برای خودتان است، مزد من بر عهده خداست، خدا شاهد هر کاری است. (۴۷)

بگو: خداوند من حقیقت را می‌گوید، او دانای غیب‌ها است. (۴۸)

بگو: حق آمد و باطل دیگر نمی‌تواند کاری کند و بر نمی‌گردد. (۴۹)

بگو: اگر من گمراه شوم بر ضرر خودم گمراه شده‌ام، و اگر هدایت شوم به سبب چیزی است که خداوندم به من وحی می‌کند. خدا شنوا و نزدیک ما است. (۵۰)

کاش آن وقتی را که دچار وحشت می‌شوند می‌دید، راه‌گریزی وجود ندارد و از جای نزدیکی آن‌ها را می‌گیرند. (۵۱)

می‌گویند: به آن ایمان آوردیم. چگونه می‌توانند از راه دور به آن دسترسی پیدا کنند؟ (۵۲)

در صورتی که قبلاً منکر آن می‌شدند و از راه دور به غیب تهمت می‌زنند. (۵۳)

بین آن‌ها و آنچه میل دارند فاصله ایجاد شد. همان‌طور که قبلاً با امثال آن‌ها شد، آن‌ها در شك و تردید بودند. (۵۴)